

מִמְשֶׁבֶצּוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה, בְּגַין דָאַתְלְבֵשָׁת
וְאַתְאַחֲדָת בְּגֻבּוֹרָתָא עַלְאָה, וְהָאִי,
אוֹפָגָםִי מֶלֶךְ אַקְרֵי, וְבָנִינה קִיּוֹמָא אַרְעָא.
אִימָתִי, בְּשַׁעַתָּא דָאַתְאַחֲדָת בְּמִשְׁפֶט. בְּמַה דָאַת
אָמֵר, (משלו כט) **מֶלֶךְ בְּמִשְׁפֶט יְעַמֵּיד אָרֶץ.** וְדָא
קְרִינָנו מֶלֶכְנו דְשָׂמִיא, וְיְהוּדָה אַתְאַחֲדָתָה, וִירִית
מִלְכּוֹתָא דְבָאַרְעָא.

רַבִּי (אבא) יְהוּדָה וּרְבִי יִצְחָק הָוּ קָאָזְלִי בְּאַרְחָא.
אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, נִפְתָּח בְּמַלְיִי דָאַרְיִיתָא וְגַיְזָיל.
פָתָח רַבִּי יִצְחָק וְאָמֵר, (בראשית א) וַיָּגַר שָׂאֵת הָאָדָם וַיַּשְׁבַּן
מִקְדָּם לְגַן עַדְן וְגַן. הָאִי קָרָא אָוּקְמִיהָ חַבְרִיא. אָבֶל
וַיַּגְרַשׁ, בְּבֵרָגָשׁ דְגַרְישׁ לְאַנְתָּתִיהָ, אַתְּ הָאָדָם דִיְקָא.

תֵא חַוִי, רַזָא דְמַלָּה, אָדָם בְּמַה דְחַטָּא אַתְּפָם,
וְגַרִים מַזְתָּא לֵיה וְלַכְלָל עַלְמָא, וְגַרִים לְהַחְווֹא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מִמְשֶׁבֶצּוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה, מִשּׁוּם רַבִּי וְאָבָא יְהוּדָה וּרְבִי יִצְחָק הִי הַוּלְכִים
בְּקָרְבָּה. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, נִפְתָּח בְּרַבְרִי
תוֹרָה וְגִלְדָּה, פָתָח רַבִּי יִצְחָק וְאָמֵר, (בראשית
 א) וַיַּגְרַשׁ שָׂאֵת הָאָדָם וַיַּשְׁבַּן מִקְדָּם לְגַן עַדְן
וְגַן. פָסוֹק וְהַאֲרוֹחוֹ הַחֲבָרִים, אָבֶל
וַיַּגְרַשׁ, בְּמוֹבֵן אָדָם שִׁמְגַרֵשׁ אַתְ אַשְׁתָו,
אַתְ הָאָדָם דָוֹקָא.
בָא רָאה סּוֹד הַדָּבָר, אָדָם נִתְפֵס בְּמַה
שְׁבָאַרְעָא.

אִילְנָא דְּחַטָּא בֵּיה תִּרְוִיכֵין, לְאַתְּרָכָא בֵּיה,
וְלֹא תִּתְּרָכָא בְּבָנוּי לְעַלְמִין. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּגְרַשׁ
אֶת הָאָדָם, אֶת דִּיקָא, כַּמָּה דְכַתִּיב, (ישעיה ז) וְאֶרְאָה
אֶת ה'. אָוֶן חַבִּי אֶת הָאָדָם.

וַיִּשְׁבַּן מִקְדָּם לְפָנֵי עָדָן וְנוֹי, הָאֵי לְתַתָּא. וְכָמָה
דְּבָרִיבִים לְעַלְלָא, אִית בְּרוּבִים לְתַתָּא, וְהָאֵי
אִילְנָא אֲשֶׁרֶי עַלְיָהוּ. וְאֶת לְהַט הַחְרֵב הַמִּתְהַפְּכָת,
אִינּוֹן טְפֵסִי דְּשַׁלְחוּבִי דָאָשָׁא, מִהְהוּא חַרְבָּא
דְמִתְלַחְטָא. הַמִּתְהַפְּכָת, דָא הָאֵי חַרְבָּא, דִינְקָא
בְּתִירֵן סְטְרֵין, וְאֶתְהַפְּכָא מְסֻטְרָא דָא לְסֻטְרָא אַחֲרָא.

דָבָר אַחֲר הַמִּתְהַפְּכָת, דָא לְהַט אִינּוֹן טְפֵסִי
דְּשַׁלְחוּבָא (ס"א רְמִלְכִיתָא) דִקְאָמָרָן, דְמִתְהַפְּכָן
לְזָמְגִין גּוּרִין וְלְזָמְגִין גַּשְׁין, וְמִתְהַפְּכָן מְדוּבָתִיְהוּ

לשון הקודש

שְׁחַטָּא, וְגָרָם מָותָה לוֹ וְלֹכֶל הָעוֹלָם, וְגָרָם
לְאוֹתוֹ עַז שְׁחַטָּא בּוֹ גְּרוּשִׁים, לְהָגָרֶשׁ בּוֹ
וְלֹהַתְגָּרֶשׁ בְּבָנוּי לְעוֹלָמִים. וְהָזֶה שְׁבָתוֹב
וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם, אֶת דִוָקָא, בְּפָתּוֹב
(ישעיה ז) וְאֶרְאָה אֶת ה'. אָפְּ בָּאָן אֶת
הָאָדָם.

דָבָר אַחֲר, הַמִּתְהַפְּכָת – זו לְהַט אָוֹתָן
צִוּוֹת הַשְּׁלַחַבָּת וְשַׁלְהַלְכָה שָׁאָמְרָנוּ,
כְמוֹ שְׁבָרוֹבִים לְמַעַלָּה, יְשַׁבְּרוּבִים
לְמַטָּה, וְשְׁרָה הָעַז הָזֶה עַלְיָהֶם. וְאֶת

לכלה. וכל דא, לשמר את דרך עז החיים. מאן דרך, כמה דעת אמר, (ישעה מג) הנוטן בים דרך.

אמר רבי יהודה שפיר, והבי הוא ודאי, דגרים אדים לההוא אילנא רחטא בית לארבעה, ואפלו שאר בני עלמא נמי, כמה דעת אמר, (ישעה ע) ובפשיעיכם שלחה אמרם, אבל שפיר קאמרטה, דהא מדוכתיה משמע, דכתיב ונירש את האדם, בגין דדא שלימו דעתם הוא.

ומה הוא יומא אתפנים סיחה, עד דעתך נח ועאל בתויבתא (נ"א בתיבתא). אותו חייביא ואתפנים. עד דעתך אברם (אתקיט), וקיימא בשלומו ריעקב ובנו. אתה יהודה ואחד ביתך, ואתקפת במלכותך, ואחסין ליה אחסנת עלמין, הוא וכל בני בתרוי, הדא הוא דכתיב, יהודה אתה יודוך אחיך.

לשון הקודש

כדי לשמר את דרך עז החיים. אייזו משמע, שבתוב ונירש את האדם, דרך? כמו שנאמר שם מא הנוטן בים המשום שוהי שלמות האדם.

ומאותו יום נגנבה הלבנה, עד שבא

נח ונכנס בתשובה ולתקה. באו הרשעים ונפנס. עד שבא אברם ועמדו ועמד בשילמות של יעקב ובנו. ובא יהודה ואחו בה, והתוווק במלכות, וירש אותה ירשת עולם הוא וכל אמרת, שהרי מפקומו

אמר רבי יהודה, יפה, ורק זה וראי שנרגם אדים לאותו עז רחטא בו להתגרש, וגם לשאר בני העולם, כמו שנאמר שם ובפשיעיכם שלחה אמרם, אבל יפה אמרת, שהרי מפקומו

(ס"א בנין דידיליה מלכوتא עלייהו, במה ראת אמר, (דברי הימים א ה) כי יהודה גבר באחיו, יודוק אחיך) **ונדי בצעתא דקיעמו ישראל על ימְאָה, דבלחו אודה ליה, ונחתו אבתריה בימא.**

ידך בערף איביך, במא דאת אמר, (שופטים א) יהודה יעלה (בתחילה). **ישתחו לך בני איביך,** כל לא רכל אינון שאר שבטיין, בגין דא בני איביך, ולא בני אמך. בני איביך, הא בלהו שאר שבטיין, דאת על גב (בספרים ישנים דאיןון אתפליגו) דאתפליג לתרין מלכזון, פד הו סלקין לירושלם, הו סגדין וברען למלא דבירושלם, בגין דמלכותא דירושלם, (דף רלו ע"ב) **מלךותא קדישא** (שלטאות) מניה הוה.

ישתחו לך, ולא כתיב זשתחו, די כתיב זשתחו, לא אספה לשאר עמיין. זשתחו

לשון הקודש

השבטים, משום זה בני איביך ולא בני בני אחיך. וזה שכתב יהודה אתה יודוק אחיך. ומשם שמלחמות שלו עליהם, כמו שנאמר (דברי הימים א) כי יהודה גבר באחיו. יודוק אחיך ונדי בצעה שעמדו ישראל על הים, שבלם הורדו לו וירדו אחוריו לים. **ידך בערף איביך,** כמו שנאמר (שופטים א) יהודה יעלה (בתחילה). **ישתחו לך בני איביך,** כל של אוטם שאר ישתחו לך, ולא כתיב זשתחו, ושתחו

לֹא בְּתִיב, אֶלָּא בַּזְמַנָּא דֵי תִּי מִלְכָא מִשְׁיחָה, דְּכַתִּיב,
(ישעה מט) שָׁרִים וַיִּשְׂתַחֲוּ, הַשְׁתָּא דָאָמֵר יִשְׂתַחֲוּ
לְאַחֲזָה דִּיְשָׂרָאֵל כְּלָהו בְּלַחְזָרִיהו, כְּלָהו יִפְלָחֹן
לִרִישָׁא דְגֹלָה, לְרָאשָׁ דְבָבָל, וְלֹא שָׁאָר עַמִּין:

גּוֹר אֲרִיה יְהוֹדָה, בְּקָדְמִיתָא גּוֹר, וְלֹבֶתְר אֲרִיה,
וְרוֹזָא דְמַלָּה בְּקָדְמִיתָא נָעָר, וְלֹבֶתְר אִישׁ, (שמות
טו) יְי אִישׁ מִלְחָמָה. מַטְרָף בְּנֵי עָלִית, מַאי מַטְרָף.
לְאַכְלָלָא מְלָאָה הַמְּנוֹת, דָאִיהו קִיְמָא עַל טָרָף,
לְשִׁיצָאָה בְּנֵי עַלְמָא, וְלֹא מְשִׁזְיב. כִּמְה דָאָת אָמֵר,
(מיכה ח) וַטְרָף וְאַיִן מַצִּיל. (וְהַ) וַמְהַזּוֹא טָרָף
אָסְתְּלָקָת שְׁבִינָתָא.

כְּרֻע, בְּגָלוֹתָא דְבָבָל. רְבִיז, בְּגָלוֹתָא דְאָדוֹם.
בְּאֲרִיה, דָאִיהו תְּקִיפָא. וּכְלַבְיא, דָאִיהו תְּקִיפָא יְתִיר. כֵּה יִשְׂרָאֵל תְּקִיפָין אַיִנּוֹן. דְבָנֵי עַלְמָא

לשון הקודש

וְאַחֲרֵךְ אִישׁ, (שמות ט) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. שָׁם בְּתוּב וַיִּשְׂתַחֲוּ – לְהוֹסִיף אֶת
שָׁאר הָעִמִּים. לֹא בְּתוּב וַיִּשְׂתַחֲוּ אֶלָּא
בְּזַמֵּן שִׁיבָא מֶלֶךְ הַפְּשִׁיתָה, שְׁבָתוּב (ישעה
מט) שָׁרִים וַיִּשְׂתַחֲוּ. עַבְשׂו שָׁאָמֵר
וַיִּשְׂתַחֲוּ, לְהָרְאֹת שְׁבָל יִשְׂרָאֵל לְבָדָם,
כָּלָם יַעֲבֹדו לְרָאשָׁ הַגּוֹלָה, לְרָאשָׁ שְׁלָבָל,
בְּבָל, וְלֹא שָׁאָר הָעִמִּים.

גּוֹר אֲרִיה יְהוֹדָה, בְּתִחְלָה גּוֹר וְאַחֲר
אֲדוֹם. בְּאֲרִיה – שָׁהוּא חֹק. וּכְלַבְיא –
כֵּה אֲרִיה. וְסֻוד הַדָּבָר – בְּתִחְלָה נָעָר

עֹבֶדִי כוֹכְבִים וּמַזְלֹות מִפְתִּין וְדָחָקָיו לֹן, וְאַינְזָן קַיִימֵי בְּדָתִיתָהוּן וּבְגִימָוָסִיהָן בָּאֲרִיה וּכְלָבִיא.

בְּךָ שְׁבִינְתָּא, דָאָף עַל גַּב דְּכַתִּיב, (עמום ה) נַפְלָה לֹא תֹּסֵף קָוָם בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל, הִיא תְּקִיפָּא בָּאֲרִיה וּכְלָבִיא בָּהָאֵי נַפְילָה. מַה אֲרִיה וּלְבִיא לֹא נַפְלִין, אֶלְאָ בְּגַיְן לְמַטְרָף טְרִפָּא וּלְשְׁלַטָּאָה, דָהָא מְרַחִיק אֲרָח טְרִפִּיה, וּמְשֻׁעָתָא דָאָרָח נַפְלָה, וְלֹא קָם עַד דְּדָלִיג עַל טְרִפִּיה וְאַכְיָל לָהּ. בְּךָ שְׁבִינְתָּא לֹא נַפְלָה אֶלְאָ בָּאֲרִיה וּכְלָבִיא, בְּגַיְן לְנַקְמָא מַעֲמִין עֹבֶדי עֲבוֹדָת כוֹכְבִים וּמַזְלֹות, וְלְדָלִגָּא עַלְיָהוּ. בָּמָה דָאָת אָמֵר, (ישעה ס) צֹעָה בָּרוֹב בָּהּוּ.

מַי יִקְיָמֶנוּ, הַוָּא לֹא יָקוּם לְנַקְמָא מַגְנִיָּהוּ נַקְמָא זְעִירָא, אֶלְאָ מַי יִקְיָמֶנוּ. מַי, בָּמָה דָאָת אָמֵר, (אייה ב) **מַי יִרְפָּא לְךָ, וְהַוָּא אִיהוּ עַלְמָא עַלְאָה, דִּבְיָה**

לשון הקודש

שְׁהָוָא יוֹתֵר חִזְקָה, בְּךָ יִשְׂרָאֵל הַמְּזֻקִים, שְׁבִנֵּי הָעוֹלָם עֹבֶדי כוֹכְבִים וּמַזְלֹות מִפְתִּים וּדוֹחָקִים אֶתֵּם, וְהָם עוֹמְדים בְּרִתָּם וּבְמַנְהָגָהָם בָּאֲרִיה וּכְלָבִיא. בְּךָ שְׁבִינָה, שָׁאָף עַל גַּב שְׁבָתוֹב (עמום ה) נַפְלָה לֹא תֹּסֵף קָוָם בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל, הִיא חִזְקָה בָּאֲרִיה וּכְלָבִיא בְּנַפְילָה הַזָּהָר. מַה אֲרִיה וּלְבִיא לֹא נַפְלִים אֶלְאָ בְּרִי טְרִפָּה וּלְשְׁלַטָּה, שְׁהָרִי מְרַחִיק מַרְיחָה שְׁנָאָמֵר (ישעה ס) צֹעָה בָּרָב בָּהּוּ. מַי יִקְיָמֶנוּ - הַוָּא לֹא יָקוּם לְנַקְמָה מַהֲמָה נַקְמָה קְטָנָה, אֶלְאָ מַי יִקְיָמֶנוּ. מַי, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר (אייה ב) **מַי יִרְפָּא לְךָ, וְהַוָּא עַלְמָם**

שָׁלְטָנוֹתָא לְאַתְקָפָא לְכֹלָא. וּבְתִיב, (איוב לה) **מִבְּטָן מֵי יִצְאָה קְרָבָה וְאַקְמוֹזָה:**

לֹא יִסּוּר שְׂבָט מִיהוֹדָה וְגֹו', אַקְמוֹז חֶבְרוֹא, אֲבָל עַד כִּי יָבָא שִׁילָה בְּה"א, בְּגִין דְשָׁאָר בּוֹ, לְאַחֲזָה הַכָּא רְזָא (הַכָּא) דְשָׁמָא קְדִישָׁא י"ה, בְּאַתָּר אַחֲרָא שִׁילָו בְּלֹא ה', בְּאַתָּר אַחֲרָא שְׁלָה בְּלֹא י', וְהַכָּא שִׁילָה בְּיוֹד ה"א, רְזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה, דְשְׁבִינָתָא תָּקוּם בְּשָׁמָא (ס"א ד"א) דִי"ה וְאַיְהוּ רְזָא דִי' (ס"א מ"י), בְּדַקְאָמְרִין.

השלמה מההשומות (סימן כא)

אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה וְלִשׁוֹרִקָּה בְּנֵי אֲתֹנוֹ בְּבֵס בֵּין לְבָשׂו וּבְדָם עֲנָבִים סוֹתָה. תְּמִינָא דָרְגֵין בְּלִילָן בְּהָאֵי קְרָא. אַרְבָּע מְגַהֵּן דְמִינָן אַחֲדָה, תְּרִין מְגַהֵּן דְמִינָן אַחֲדָה, וְתְּרִין אַחֲרֵין דְמִינָן אַחֲדָה.

לשון הקודש

שְׁשְׁבִינָה תָּקוּם בְּשָׁמָן וְהַ שְׁלִי"ה, וְהַוָּא סָוד שְׁלִי"ה וְמִפְּמִי, בְּפִי שְׁאָמְרָנוּ.

השלמה מההשומות (סימן כא)

אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה וְלִשׁוֹרִקָּה בְּנֵי אֲתֹנוֹ בְּבֵס בֵּין לְבָשׂו וּבְדָם עֲנָבִים סוֹתָה בְּרָאשִׁית מַטָּה. שְׁמֻוֹנָה דְרָגּוֹת בְּלָלוֹת בְּפָסּוֹק וְהָ. אַרְבָּע מְהַן דְוּמוֹת וּזְוּ, שְׁתִים מְהַן דְוּמוֹת וּזְוּ, וְשְׁתִים אַחֲרָת דְוּמוֹת וּזְוּ. אַרְבָּע שְׁדוּמוֹת וּזְוּ הָא, סָוד הַשָּׁם הַקָּדוֹש הָעַלְיוֹן,

אַרְבָּעַ דֶּדְמִין אֲחֵדִי אִינּוֹ גֶּפּוֹ שׂוֹרְקָה, הַיּוֹנוֹ גֶּפּוֹ
הַיּוֹנוֹ שׂוֹרְקָה דְמִגְהָוֹן נֶפְקִין עֲנָבִים וּמִגְהָוֹן מִתְעַבֵּיד
חַמְרָא דְאִיקָּרִי יֵין וּכְלָהוּ רֹזָא חַדָּא וּמִשְׁרָשָׁא חַדָּא
נֶפְקִין וּמְגִדִּין. וְתַרְזֵין דֶדְמִין אֲחֵדִי עִירָה אַתְונָוּ,
הַיּוֹנוֹ עִירָה הַיּוֹנוֹ אַתְונָוּ וּרֹזָא חַדָּא גִּנְהָוּ וּבְדִרְגָּא
חַדָּא בְּלִילָן וּמְרֹזָא חַדָּא גִּדִּין.

לְבִוּשׁוֹ סֻוֹתָה הַיּוֹנוֹ מֶלֶה חַדָּא וּרֹזָא חַדָּא (שמות כ"ג)
כִּי הִיא בְּסֹתוֹ לְבָדָה הִיא שְׁמַלְתוֹ לְעוֹרוֹ.
וּמְנָא קְרִיָּה בְּסֹותָה וּמְנָא אַחֲרָא קְרִיָּה לְבוֹשׁ וּמְנָא
אַחֲרָא קְרִיָּה שְׁמַלָּה וּכְלָהוּ מִשְׁרָשָׁא חַדָּא גִּדִּין
וּמֶלֶה חַדָּא עֲבָדִין וְחַלּוֹפָא דְשִׁמְחוֹן רְזִוּן עַלְאַיִן בְּלִילָן
בָּהָנוּ וּמְאָן דְּבִיקָה טֻعִים מִידִי. וּמְאָן דְּלָא דְּבִיקָה, לֹא
טֻعִים וְלֹא מִידִי. וְהַנִּי תִּמְנִיא דְּרָגִין רְזִוּן עַלְאַיִן
רְמִיזִין בָּהָנוּ אַבְלָל קְרָא בְּפִשְׁטִיה קָאי.

לשון הקודש

גֶּפּוֹ שׂוֹרְקָה, הַיּוֹנוֹ גֶּפּוֹ הַיּוֹנוֹ שׂוֹרְקָה,
שְׁמַהֲם יוֹצְאִים עֲנָבִים וּמַהֲם נָעָשָׂה יֵין
שְׁנֶקְרָא יֵין, וּבְלִילָן סּוֹד אַחֵד וּמִשְׁרָשָׁא
אַחֲרָת קוֹרָא הָנוּ שְׁמַלָּה, וּכְלָם מִשְׁרָשָׁא
אַחֲרָת יוֹצְאָה וּשׁוֹבְעָה. וְשְׁתִים שְׁהוּמוֹת
וּוּלֹו – עִירָה אַתְונָוּ, הַיּוֹנוֹ עִירָה הַיּוֹנוֹ
אַתְונָוּ, וּסּוֹד אַחֲרָת הָם, וּבְדִרְגָּה אַחֲתָה
כְּלָלוֹת וּמְסּוֹד אַחֲרָת יוֹצְאָה.
לְבָשׁוֹ סֻוֹתָה זֶה דָּבָר אַחֲרָת וּסּוֹד אַחֲרָת,
(שמות כב) כִּי הִיא בְּסֹותָה לְבָדָה הִיא

תא חוי, יעקב שלימא דאבחן חוה, במא דאת אמר
(בראשית כ"ה) ויעקב איש תם זגו מאי איש הם
 דאשככלל מהכמתא דלעילא ומהכמתא דלחתתא
 וחייב דכתיב יושב אهلים, תריין אهلים נינחו. אهل
 דאיךרי לפנים מן הפרגוד ואهل דאיךרי אחורי
 הפרגוד ובليل חוה מתרין סטרין, מבתי גואי ומבתי
 בראי ומאן אוליף ליה ליעקב כולי הא.

תא חוי, דהא אינון שני דהוה טמיר זגנו בחדיו
 דשם ועבר, שם אוליף ליה חכמתא עללה
 דבטי גואי. ועבר אוליף ליה חרשタ (ס"א חכמתא)
 תהאה וסימני (יהושע כ"ד) בעבר הנחר ישבו אבותתיכם
 מעולם. מאי בעבר הנחר אלא רוא הוא דבל יומיהון
 דאינון קדמאי לא הו אוליפן אלא חכמתא תהאה
 דאתיא מבטי בראי דאיךרי אחורי הפרגוד ובאינון

 לשון הקידש

כל זה?

בא ראה, שהרי אותו שנים שעיה
 שמן זגנו עם שם ועבר, שם למך אותו
 חכמה עליונה של בתים פנימיים. ועבר
 למך אותו בשפות וחכמה תחתונה,
 ויסיפן לדבר - (יהושע כד) בעבר הנחר
 ישבו אבותתיכם מעולם. מה זה בעבר
 הנחר? אלא סוד הוא, של ימיהם של
 אותם קרמונים לא היו למדים אלא

בא ראה, יעקב השלם שבאבות היה,
 כמו שנאמר (בראשית כה) ויעקב איש תם
 זגו, מה זה איש תם? שנתקן מэн
 החכמה שלמעלה ומהחכמה שלמטה,
 והינו שפטות ישב אهلים. שני אחים
 הם - אهل שנקרו לפנים מן הפרגוד,
 ואهل שנקרו אחורי הפרגוד, ובוליל
 היה שני צדדים - מבטים פנימיים
 ומבטאים חיצוניים,ומי למך את יעקב

דָּאַחֲרֵי הַפְּרִגּוֹד הַוּ מַתְדִּבְקִין וְהַוּ מַזְדִּיעִין לֹזֶן מַיְלִין
הַעֲתִידִין לְמִיתִי לְעַלְמָא בִּישׁ אֹ טֶב יְבִדִּין הַוּ כֶּל
אַיִנֵּן דָּרִין עַד דָּאַתָּא הַהְוָא סְטַרָא דְקִדּוֹשָׁא עַלְאָה
וְאַמְשִׁיךְ לִיה לְאַבְרָהָם וְאַזְדָּע לִיה מַלְיָן דְשִׁרְשָׁא
דָּאַתְמַשְׁכָּאוּ לְעַלְמָא דְלָהּוּן מַבְתִּי גַּוְאִי וּמַתְמָנוּ שְׁאַבְיָן
כֶּל אַיִנֵּן דָּאַקְרִין בְּפִי בָּרָאי וּמַתְמָנוּ מַתְהֻווּן קָצָת
מַיְלִין לֹא כָּלָא, וְסִימְנִיךְ מַתְמָצִית גַּוְפָה שֶׁל אַרְץ
יִשְׂרָאֵל הַעוֹלָם שָׂוְתָה.

וּמְהָאִי שַׁעַטָּא דְקָאִים אַבְרָהָם אַבְיָנוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם
עַל הַהְוָא סְטַרָא קְדִישָׁא דְמִינִיה כֹּלָא נַפְיַיק
וְנַגְיַיד וּבִיה כֹּלָא תְּלִין נַפְקָה לִיה לְשַׁעַטְתִּיה מַהָּאִי
סְטַרָא דָאַיְנוּ בְנֵי עַבְרָהָן וְאַתָּא לִיה לְאַשְׁתַעַשְׁעָא
בָּאָרְעָא קְדִישָׁא. הַדָּא הוּא דְכִתְיב, (יהושע כ"ד) וְאַקְח
אֶת אַבְיכֶם אֶת אַבְרָהָם מַעֲבָר הַנָּהָר וְאַזְלַךְ אֶתְךָ בְּכֶל

לשון הקודש

חַכְמָה תְּחַתּוֹנָה שְׁבָאָה מַבְתִּים
חִיצְוֹנִים שְׁנָקְרָאים בְּתִים חִיצְוֹנִים,
וּמְשָׁם מַתְהֻווִים קָצָת דְבָרִים, לֹא הַכְּל,
וּסְימַן לְדָבָר – מַתְמָצִית גַּוְפָה שֶׁל אַרְץ
יִשְׂרָאֵל הַעוֹלָם שָׂוְתָה.
וּמְשֻׁעָה זו שָׁעַמְד אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, עַלְיוֹ
הַשְּׁלוֹם, עַל אֹתוֹ צָד הַקְּרָשָׁה, שְׁמַמְנוּ
הַכְּל יוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ וּבוֹ הַכְּל תָּלוּי, יְצֵא לוּ
לְשַׁעַתוֹ מִצְדָּה שָׁהָם בְּנֵי עַבְרָהָן הַנָּהָר,
וּבָא לוּ לְהַשְׁתַּעַשְׁעָא בָּאָרְץ הַקְּדוֹשָׁה. זֶה
שְׁלָהָם מַבְתִּים פָּנִים, וּמְשָׁם שְׁוֹאָבִים

אֶרֶץ בָּנָעַן. אֶרֶץ בָּנָעַן מִמְשֵׁא אֶרְעָא דְּשָׁאָר חִילִין
עַלְאיָן תְּבִרִין תְּחֹזֶתֶה תִּפְנוּ וְלִית לְהֻזָּן קִוְּמָא בְּהַדָּה:

(עד כאן מההשומות)

אָסְרִי לְגַפְן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוֹ וְנוּ'. רַבִּי חִיא
פֶּתַח, (תהלים קכא) ה' יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע יִשְׁמַר אֶת
נְפָשֶׁךָ, כִּיּוֹן דָּאָמַר ה' יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע, אַמְּאי יִשְׁמַר
אֶת נְפָשֶׁךָ. אֶלְאָ ה' יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע, בְּהָאִי עַלְמָא.
יִשְׁמַר אֶת נְפָשֶׁךָ בְּהָהּוּא עַלְמָא.

שְׁמִירָה דְּהָאִי עַלְמָא הּוּא, לְמַהְיוֹ נְטִיר בָּר נְשׁ
מִבְּמָה זִיגְיָן בִּישְׁיוֹן מִקְטְּרָגִין, דָּאַזְלִין
לְקַטְרָגָא בְּנֵי נְשָׂא בְּעַלְמָא, וְלֹא תַּדְבְּקָא בְּהָוּ
בְּהָהּוּא עַלְמָא מָאִי הּוּא, כִּמָּה דָּאָמַרְןָ. כִּד נְפִיק
בָּר נְשׁ מִהָּאִי עַלְמָא, אֵי אִידָּהוּ זָכִי, נְשָׁמְתָא דִילִיה
סְלָקָא וְאַתְעַטָּת בְּאַתְרִיה. זָאִ לֹא, כִּמָּה חַבִּילִין

לשון הקודש

שְׁבַתּוֹב (יהושע כד) וְאַקְחָ אֶת אֲבִיכֶם אֶת
אֲבָרְכָם מַעֲבָר הַנֶּהָר וְאוֹלֵךְ אֹתוֹ בְּכָל
אֶרֶץ בָּנָעַן, אֶרֶץ בָּנָעַן מִפְּשֶׁ, אֶרֶץ
שְׁאָר הַחִילּוֹת הַעֲלִילָנִים נְשָׁבָרִים
תְּחִתְּהָ שָׁם, וְאֵין לָהֶם קַיּוּם עַמָּה: עַב
מההשומות

אָסְרִי לְגַפְן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוֹ
וְנוּ'. רַבִּי חִיא פֶּתַח, (תהלים קכא) ה'
יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע יִשְׁמַר אֶת נְפָשֶׁךָ. כִּיּוֹן
שָׁאָמַר ה' יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע, לִשְׁמָם מָה
בְּעוֹלָם וְלִדְבָּק בָּהֶם. בָּאָתוֹ הַעוֹלָם מִה
זָה? בָּמו שָׁאָמַרְנוּ, בְּשִׁוְצָא אָדָם מִן
הַעוֹלָם הָזֶה, אֵם הוּא זָכָה - נְשָׁמְתוֹ
עוֹלָה וְמִתְעַטָּת בְּמִקּוֹמָה, וְאֵם לֹא -

טריקין אָזְדַמֵן, לְאָגֶדֶת לִיהְ לְגִיהָנָם, וּלְאַמְסָרָא
לִיהְ בִּידָה דְדוֹמָה, דְאַתְמָפָרָא לְמִמְנָא עַל גִיהָנָם,
וּתְלִיסְרָא אֶלְפָרָבָא מִמְנָן עַמִיהָ, וּכְלָהוּ אָזְדַמֵן עַל
גְּפַשְׁיָהוּ דְחִיְבִיא.

תָא חִזֵי, שְׁבָעָה מְהֻזְרִין אִיתְ בֵיהְ בְגִיהָנָם, וּשְׁבָעָה
פְתִיחָן. וּנְשִׁמְתָא דְחִיְבִיא עַלְתָ, וּכְמָה טְרִיקִין,
טְהִירִין, גְטוּרִין תְרִיעָא, וּעֲלִיָּהוּ חָד מִמְנָא בְכָל תְרִיעָא
וּתְרִיעָא, וּנְשִׁמְתָהָן דְחִיְבִיא אַתְמָסְרוֹן לְאַינְנוּן מִמְנָן,
עַל יְדָא דְדוֹמָה. כַיּוֹן דְאַתְמָסְרוֹן בִּידִיהוּ, סְתִמְין
תְרִיעָן דְאַשָא דְמַלְחָטָא.

דְהָא תְרִיעָן בְתֵר תְרִיעָן הָוּ, תְרִיעָן בְּלָהוּ פְתִיחָן
וּסְתִימִין, אַיְנוֹ דְלָבָר פְתִיחָן, דְלָנוּ סְתִימִין.
וּבְכָל שְׁבָת וּשְׁבָת בְּלָהוּ פְתִיחָן, וּנְפָקִין חִיְבִיא עַד
אַיְנוֹ פְתִיחָן דְלָבָר, וּפָגָעִין גְשִׁמְתִין אַחֲרָנִין.

לשון הקודש

בַמָה קְבוּצָות שֶׁל מְחַבְּלִים מִזְמְנִים
וּשְׁעָר, וּנְשָׁמוֹת הַרְשָׁעִים גְמָסָרוֹת
לְמַשֵּׁך אֹתוֹ לְגִיהָנָם וּלְמַסֵּר אֹתוֹ בִּידִי
דוֹמָה, שְׁגַמְסָר לְמִמְנָה עַל הַגִּיהָנָם,
וּשְׁלַש עֲשָׂרָה אֶלְפָרָבָא מִמְנָים עַמוֹ
אַש לְוַהָת.

שְׁתִרְיִי יְשׁ שְׁעָרִים אַחֲרָ שְׁעָרִים. בֶל
הַשְּׁעָרִים פְתֻוחִים וּסְתוּמִים, הַחִיצּוֹנוֹת
פְתֻוחִים וּהַפְנִימִים סְתוּמִים, וּבְכָל
שְׁבָת וּשְׁבָת בְּלָם פְתֻוחִים, וּיוֹצָאים
הַרְשָׁעִים עַד לְאֹתוֹם הַשְּׁעָרִים
וּלְלָם מִזְמְנִים עַל נְפָשָׁות הַרְשָׁעִים.
בָא רָאָה, שְׁבָעָה מְדוֹרִים יְשׁ בְגִיהָנָם,
וּשְׁבָעָה פְתֻחִים. וּנְשִׁמְתָה הַרְשָׁע נְכַנסָת,
וּכְמָה מְלָאָכִי חַבְלָה, רָוחּוֹת, שְׁוֹמְרִי
הַשְּׁעָרִים, וּלְלָהָם מִמְנָה אֶחָד בְכָל שַׁעַר

דָמַת עֲבֵין בְּפִתְחֵין דָלֶבֶר. בְּדַ נְפָק שְׁבַתָּא, בְּרוֹזָא
קָאֵי בְּכָל פִּתְחָא וּפִתְחָא, וַאֲמֵר (תהלים ט) יִשְׁוּבוּ רְשָׁעִים
לְשִׁאָוָלה וְגו'.

תָא חַוִי, גְּשֻׁמָתֵין דְצִדִיקִיא, קְדָשָא בְּרִיךְ הוּא גְּטִיר
לוֹזָן, הַלָא יִתְמְסַרּוּ בִּידָא דְדוֹמָה, דְהֹזָא מִמְנָא,
הַדָא הוּא דְכִתְיבָ, יִשְׁמַר צָאתָךְ וּבָאָךְ וּכִתְיבָ יִשְׁמַר
אֶת נְפָשָךְ. (דף רלו ע"א)

אָסְרִי לְגַפֵן עִירָה. מַאי גַפֵן, דָא בְּנִסְתָ יִשְׂרָאֵל,
כִּמְא דָאָת אָמֵר, (תהלים פ) גַפֵן מִמְצָרִים תִסְיעַ.
וּכִתְיבָ, (תהלים קכ"ח) אָשְׁתָךְ כְגַפֵן פּוֹרִיה, אָשְׁתָךְ, בְּהָאִ
גַפֵן קְדִישָא. אָמֵר רַבִי יוֹסֵי, הָאִי גַפֵן דְמִבְּרָכֵינוּ
בֵיה בּוֹרָא פְרִי הַגַּפֵן. בּוֹרָא, הַיְינָה דְכִתְיבָ, עַז עֹשֶׂה
פְרִי. פְרִי הַגַּפֵן, דָא עַז פְרִי. עֹשֶׂה פְרִי, דָבָר, עַז
פְרִי דָא נַזְקָבָא. בְּגִינִי כֵה, בּוֹרָא פְרִי הַגַּפֵן דָא

לשון הקודש

נְפָשָךְ.

אָסְרִי לְגַפֵן עִירָה. מַהְיַה הַגַּפֵן? זו בְּנִסְתָ יִשְׂרָאֵל,
בְּשִׁיוֹצְיאָת שְׁבָתָה, הַבָּרוּז עָמֵד בְּכָל
מִמְצָרִים תִסְיעַ, וּכִתְובָ (שם קכח) אָשְׁתָךְ
כְגַפֵן פְרִיה. אָשְׁתָךְ כְגַפֵן דְקָדוֹשָה הוּא.
אָמֵר רַבִי יוֹסֵי, זו הַגַּפֵן שְׁמִבְּרָכִים בָה
בּוֹרָא פְרִי הַגַּפֵן. בּוֹרָא – הַיְינָה שְׁבִתּוּב
(בראשית א) עַז עֹשֶׂה פְרִי. פְרִי הַגַּפֵן – זה
עַז פְרִי. עֹשֶׂה פְרִי – זָכָר. עַז פְרִי – זו

הַחִיצׁוֹנִים, וּפּוֹגְשִׁים נִשְׁמוֹת אֶחָרוֹת
שְׁמַת עֲכֹבָת בְּפִתְחִים הַחִיצׁוֹנִים.
וּבְשִׁיוֹצְיאָת שְׁבָתָה, הַבָּרוּז עָמֵד בְּכָל
פִתְחָה וּפִתְחָה וְאוֹמֶר: (תהלים ט) יִשְׁוּבוּ
רְשָׁעִים לְשִׁאָוָלה וְגו'.

בָא רָאָה, נִשְׁמוֹת הַצְדִיקִים הַקָדוֹש
בָרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אָוֹתָן שְׁלָא יִמְסְרוּ לִידֵי
דוֹמָה, שֶׁהָוָא חַמְמָה. זֶהוּ שְׁבִתּוּב
יִשְׁמַר צָאתָךְ וּבָאָךְ, וּכִתְיבָ יִשְׁמַר אֶת

דבר נזקְבָּא בְּחַדָּא. (ס"א גשׁוֹתֵיהֶן רַצְדִּיקִיָּא אִינּוֹן פָּרִי הַגָּפָן בְּדָאָמָר בּוֹרָא פָּרִי הַגָּפָן).

אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה, דָא מַלְכָא מִשְׁיחָה, דְזָמִין לְשִׁלְטָה עַל כָּל חִילֵי עַמְמִיא, חִילֵין דִי מִפְּנֵן עַל עַמִּין עוֹבָדִי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, וְאִינּוֹן תְּקִפָּא דְלָהּוֹן לְאַתְתְּקִפָּא, וּעַמִּין מַלְכָא מִשְׁיחָה לְאַתְגְּבָרָא עַלְיָהוּ.

בְּגַיּוֹן דְהָאי גַּפֵּן, שְׁלִיטָה עַל כָּל אֲלֵין בְּתָרֵין פְּתָאַין, דְשִׁלְטֵי בָּהוּ עַמְמִיא עוֹבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, הָאי נִצְחָה לְעַילָּא. יִשְׂרָאֵל, דְאִינּוֹן שְׁرָקָה, יִשְׁיצּוֹן וַיַּגְּצֵחָוּ חִילֵין אַחֲרֵינוּ לְתָהָא, וְעַל בְּלָהּוּ יִתְגְּבָרָה מַלְכָא מִשְׁיחָה. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (זכריה ט) עַנִּי וּרְוָכֵב עַל חַמּוֹר וְעַל עִיר. עִיר וְחַמּוֹר תְּרֵין בְּתָרֵין אִינּוֹן, דְשִׁלְטֵי בָּהוּ עַמְמִיא עוֹבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, וְאִינּוֹן מִסְטָר שְׁמָאָלָא סְטוֹרָא דְחֹול.

לשון הקודש

עליהם.

משום שגפן וו שולחת על כל אוֹתָם הבתרים התחתונים ששולחים בָּהֶם עמים עוֹבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, וו מנחתת לְמַעַלָּה. יִשְׂרָאֵל, שָׁם שְׁרָקָה, יִכְלֹו וַיַּגְּצֵחוּ הַחִילוֹת הָאֶחָרִים לְמַטָּה, וְעַל כָּלָם יִתְגְּבָרָה מֶלֶךְ הַמִּשְׁיחָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב (זכריה ט) עַנִּי וּרְכֵב עַל חַמּוֹר וְעַל

נזקה. משומם קָה בּוֹרָא פָּרִי הַגָּפָן, זָה וּבָר נזקה באחד. ונשומות האדים הם פָּרִי הַגָּפָן, כמו שאמר בּוֹרָא פָּרִי הַגָּפָן אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה – זה מלך הַפְּשִׁיחָה שְׁעַתִּיד לְשִׁלְטָה עַל כָּל חִילוֹת הַעֲמִים, הַחִילוֹת הַמִּגְנִים עַל עָמִים עוֹבָדִי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, והם חוק שְׁלָחָם להתחזק, וְעַתִּיד מֶלֶךְ הַפְּשִׁיחָה להגבור

ומה דאמר עני, וכי מלכָא מישִׁחָא עני אקרִי. אלא חבי אמר רבי שמעון, בגין דלית ליה מדיליה וקרינן ליה מלך המשיח. דא הוא סיחרא קדישא לעילא, דלית לה נהורא אלא משמשא.

מלכָא מישִׁחָא דא, ישלוֹט בשלטניה, יתאחד בדוכתייה, ובדין (זכריה ט) הגה מלכָה יבא לך, סתם. אי למתא עני הו, דהא בסטרא דסיחרא הו. אי לעילא עני, אספקלרייא דלא נחרא. לחים עני. עם כל דא, רוגב על חמור ועל עיר, תקפה דעתין עובי עבודת כובבים ומזלות, לאבפייא תהויה, יתתקף קדשא בריך הוא בדוכתייה.

כברם בגין לבושו, כמה דאת אמר, (ישעה סג) מי זה בא מארום חמוץ בגדים מבעריה, ובתיב

לשון הקודש

עיר. עיר וחמור הם שני כתרים ששוחלטים בהם עמים עובי עבודת כובבים ומזלות, והם מצד השמאלי, צד הצל. ומה שאמר עני – וכי מלך המשיח נקרא עני? אלא בך אמר רבי שמעון, משומ שאיין לו משלו, וקורהים לו מלך המשיח. וזה הלבנה הקדושה למעלה שאין לה אור אלא מן השמש. מלך המשיח הזה ישולט בשלטונו,

כברם בגין לבושו, במו שנאמר (ישעה סג) מי זה בא מארום חמוץ בגדים מבעריה,

פורה דרכתי לבדי וגוי. ביבס בין דא סטר גבורה, דינא קשיא, למחוי על עמיא עזבי עבודת כוכבים ומזרות, ובדים ענבים סותה, דא אילנא לסתא, כי דינא דאקרי ענבים, ווינא אטמפר (פ"א אסטער) בדים ענבים, בגין לאתלבשא בתרזוייהו, לתרא תחותיה כל שאר עמין עזבי עבודת כוכבים ומזרות ומלאין דעלמא.

רבי יוסף פטה ואמר. אסרי לגפן עירוה. וכתיב, (בראשית מ) ובגפן שלשה שריגם ויהיא בפורתה עלתה נצה. תא חוי, פמה אטימין אינון בני נשא, דלא ידען ולא משגיחין ביקרא דמאריהון, ולא מסתכלי בmailto דאוריתא, ולא ידען ארחהון בפה יתפסון. דכתיב, (משל ד) דרכ רשיים באפלה לא ידע בפה יכשילו.

לשון הקודש

ובכתוב פורה דרכתי לבדי וגוי. ביבס בין - זה הצד של גבורה, דין הקשה, להיות על עמום עזבי עבודת כוכבים ומזרות. ובדים ענבים סותה - זה העץ למטה, דין ביקרא ענבים, והיו גמיסר ונשרו בדים ענבים כדי להתלבש בשנייהם, לשבר תחתיו כל שאר העמים עזבי עבודת כוכבים ומזרות ומלאי הארץ.